

En förkämpe för ungsocialismen och syndikalismen

Elise Ottesen-Jensen

1928

När en kamrat berättade mig att Maria Jansson fyller 60 år den 25 jan., ville jag knappast tro mina öron. Maria Jansson, med de livliga rörelserna, den strålande, ungdomligt eldande blicken och den alltid lika ivriga och energiska agitationen för våra vackra ideal.

Ja, Maria Jansson, denna 60-åriga arbetarhustru, verkar än i dag, trots de många åren hon arbetat inom den ungsocialistiska och syndikalistiska rörelsen, som, skola vi säga, »en nyfrälst», med sin entusiasm, sin glödande hänförelse och sega aktivitet i kampen för ett fritt samhälle och ett lyckligt släkte.

Ingen som kommit inom räckvidden för hennes agitationsbatteri har någonsin lyckats komma undan opåverkad.

Ty ord, som komma från ett varmt och rikt hjärta, fördela aldrig sin verkan. Och Maria Jansson är en typisk hjärtemänniska. En äkta kvinna och mor. Men en socialistisk mor, vars omsorg icke endast gäller de egna barnen, utan omfamnar hela människosläktet. En mor, vars hjärta krymper inför underklassens lidanden och de sociala orättvisorna, så som endast den mor kan göra det, som själv delat de fattigaste arbetarmödrarnas tunga lott.

Änka sedan 20 år tillbaka, då hon blev sittande ensam med tre små barn i åldern 2-7 år, har hon fått vara både försörjare, mor och husmor. Det blev att arbeta för andra på dagarna och sköta om hemmet och barnen på kvällar och nätter. Och dock fick hon tid att icke endast ha omtanke om barnens materiella välgång, utan ägnade även deras andliga fostran en stor samvetsgrannhet.

Maxim Gorki säger i sin bok »En mor», att barnen skola vara våra domare.

Maria Jansson kan på sin 60-årsdag lugnt avvakta sin dom.

Hennes barn äro levande bevis för vad en socialistisk mor har kunnat uträtta, när hon tagit sin fostraregärning på allvar. Sedan många år tillbaka, har hon haft den glädjen att se alla sina barn, både flickorna och pojken stå som medlemmar av L. S. - säkert till väsentlig del en frukt av dels hennes personliga exempel, dels hennes övertygande agitation, som hon bl. a. bedrivit genom att sticka god litteratur i händerna på dem.

Maria Jansson har varit sin livsåskådning trogen under alla påfrestningar. Hon har skrivit sitt namn i S. A. C:s historia som ett lysande exempel genom att bli stående ensam kvar på den syndikalistiska skansen, då alla hennes manliga kamrater i Väsby L. S. förklarade sig »vara tvungna» gå över till Järn- och Metall.

Och hon har, som det anstår en syndikalist, förmått att ensam hävda sig gent emot samma arbetsköpare, under vilken de där fega männen sorterade, och detta t. o. m. så långt, att hon var den ende på sin verkstad, som nekade övertidsarbete.

Detta gjorde hon både av principiella orsaker och med hänsyn till alla de arbetslösa klasskamrater, ty hon fann att övertidsarbete skulle betyda tjuveri från dem.

Måtte vi få många sådana kvinnor med i den ungsocialistiska och syndikalistiska rörelsen, och den skulle bli oövervinnelig!

Vi hälsa dig på 60-årsdagen, tappre, trogne kamrat och tacka dig för din sega uthållighet och ditt vackra exempel och hoppas att ännu länge, länge få din entusiastiska hjälp i vår agitation.

Det Anarkistiska Biblioteket

Elise Ottesen-Jensen
En förkämpe för ungsocialismen och syndikalismen
1928

Tidningen Brand #4 1928

www.anarkistiskabiblioteket.se